

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobců: **a) R. P., b) Ing. J. P.**, obou zastoupených JUDr. Ing. Martinem Florou, Dr., advokátem se sídlem Lidická 57, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství, Ústřední pozemkový úřad**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 3. 2012, sp. zn. 2RP642/2012-13301, čj. 47256/2012-MZE-13311, o námitce podjatosti vznesené žalovaným,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. Pavel Kumprecht a Mgr. Helena Konečná **n e j s o u v y l o u č e n i** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 30 A 48/2012.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci se společnou žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 3. 2012, sp. zn. 2RP642/2012-13301, čj. 47256/2012-MZE-13311, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Jičín ze dne 24. 1. 2008, čj. PÚ-02/99/04/57/Luk A-30. Žaloba je u tohoto krajského soudu vedena pod sp. zn. 30 A 48/2012.

[2] Žalovaný podáním ze dne 20. 11. 2012 vznesl námitku podjatosti vůči soudcům Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. Pavlovi Kumprechtovi a Mgr. Heleně Konečné. Žalovaný spatřuje důvod jejich podjatosti ve skutečnosti, že byli členy senátu ve věci vedené u krajského soudu pod sp. zn. 30 Ca 179/2008. Rozsudkem vydaným v dané věci bylo zrušeno rozhodnutí Pozemkového úřadu Jičín čj. PÚ-02/99/04/60 LUK A-30. Uvedené rozhodnutí pozemkového úřadu a rozhodnutí v nyní posuzovaném případě byla vydána v téže věci, tj. v řízení o komplexních pozemkových úpravách v k. ú.

Třebnouševs. Proti rozsudku sp. zn. 30 Ca 179/2008 byla podána kasační stížnost, která je u Nejvyššího správního soudu vedena pod sp. zn. 8 As 65/2012.

[3] K námitce podjatosti se shodně vyjádřili oba uvedení soudci krajského soudu v přípisu ze dne 21. 11. 2012 tak, že se necítí být podjatí a není jim známa žádná skutečnost, ze které by mohl vyplynout důvod případných pochybností o jejich nepodjatosti.

[4] Předseda senátu krajského soudu, jemuž věc připadla k vyřízení podle rozvrhu práce, posléze věc v souladu s § 8 odst. 5 s. ř. s. postoupil k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

[6] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována.

[7] Rozhodování o věci nestranným a nezávislým soudcem je jedním z pilířů práva na spravedlivý proces. Nestrannost soudce je především subjektivní psychickou kategorií, jež vyjadřuje vnitřní vztah soudce k projednávané věci. Při posuzování námítky podjatosti je však třeba nestrannost vnímat i z hlediska objektivního, tzn. zkoumat, zda skutečně existují objektivní okolnosti, jež vyvolávají oprávněné pochybnosti o nezájatosti soudce v konkrétním případě. K vyloučení soudce může v zásadě dojít teprve tehdy, pokud je evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebudou moci nebo schopni nezávisle a nestranně rozhodovat (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01). Za poměr k věci se obecně považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským či zjevně přátelským nebo nepřátelským vztahem.

[8] Žalovaný svou poněkud obecně koncipovanou námitku podjatosti opřel o skutečnost, že JUDr. Pavel Kumprecht a Mgr. Helena Konečná již dříve rozhodovali o návrzích ve skutkově velmi blízkých věcech, v nichž byl účastník řízení rovněž v pozici strany žalované. Nejvyšší správní soud uvádí, že tato skutečnost nemůže ze zákona založit důvod pro vyloučení soudců z nyní projednávané věci. Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. nejsou důvodem k vyloučení soudce okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Důvod pro vyloučení soudců by naopak nastal tehdy, pokud by se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Výrazem „předchozím

soudním řízení“ ovšem nelze rozumět jakékoliv řízení, jehož se žalovaný účastnil, ale toliko řízení ve stejné věci u soudu nižšího stupně (blíže viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2003, čj. Nao 2/2003–18, publ. pod č. 53/2004 Sb. NSS). „Předchozím soudním řízením“ tak není řízení o žalobě v jiné soudní věci u krajského soudu, byť by se týkala týchž účastníků či rozhodování věcně i právně souvisejících věcí.

[9] Nejvyšší správní soud s ohledem na uvedené konstatuje, že skutečnost, že rozhodování o komplexních pozemkových úpravách v k. ú. Třebnouševě bylo napadeno vícero správními žalobami, o nichž rozhodují tíž soudci krajského soudu, nemůže bez dalšího založit jejich podjatost v projednávané věci. O případné podjatosti soudců krajského soudu nesvědčí ani jiná skutečnost obsažená ve spisu. Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že v řízení nebyly zjištěny žádné důvody, pro které by bylo možné pochybovat o nepodjatosti soudců Krajského soudu v Hradci Králově JUDr. Pavla Kumprechta a Mgr. Heleny Konečné. Proto zdejší soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 7. ledna 2013

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu